

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Urtos/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016898542
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9016898542.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí dňa 31. mája 2016 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného G. D. pre prečin šírenia poplašnej správy podľa § 357 ods. 1, 2 Tr. zák. Českej republiky, o sťažnosti odsúdeného G. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2016, sp. zn. 2Ntc/8/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. D. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. apríla 2016, sp. zn. 2Ntc/8/2015, podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného G. D., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová (ďalej len „odsúdený“), o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Mestského súdu v Brne, sp. zn. 5T/39/2015 z 15. februára 2015, v dĺžke 12 mesiacov a z trestného rozkazu Mestského súdu v Brne, sp. zn. 1T/149/2014 zo dňa 14. septembra 2014, v dĺžke 8 mesiacov, uznaných na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2Ntc/8/2015 zo dňa 5. augusta 2015.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že krajský súd porušil zákon vtedy, keď bol vydaný na Slovensko a bol zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny napriek tomu, že v Českej republike bol v I. nápravno-výchovnej skupine.

Odsúdený poukázal na hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici a uviedol, že si na 100 % plní svoje povinnosti, robí na nestráženom pracovisku v civile a hodnotenie sa odzrkadlilo od toho, že si v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici vykonáva trest len 4 mesiace. O sebe odsúdený uviedol, že nie je vrah ani násilník, že už má svoje roky a poprosil o skoršie prepustenie z výkonu trestu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného G. D. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. môže súd odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Predpokladom podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je teda okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

Najvyšší súd rovnako ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že u odsúdeného sú síce naplnené formálne podmienky podmienene prepustenia, nakoľko došlo v jeho prípade k výkonu polovice uloženého nepodmienečného trestu, avšak u odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Preto sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol.

Nenaplnenie materiálnej podmienky pre podmienene prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody vyplýva zo správy riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici, ktorý neodporučil podmienene prepustenie odsúdeného, nakoľko svojím prístupom k plneniu povinností a celkovým správaním preukázal len čiastočné polepšenie, program zaobchádzania sa zo strany odsúdeného iba začína plniť, resocializačná prognóza u neho je menej priaznivá z dôvodu nedostatočného sociálneho zázemia, opakovania páchania trestnej činnosti a nekritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti a riziko sociálneho zlyhania je stredné. V neprospech odsúdeného svedčí najmä opakované páchanie trestnej činnosti (z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol 22-krát súdne trestaný, z toho aj zahraničnými súdmi).

K námietke odsúdeného k tomu, že krajský súd porušil zákon vtedy, keď bol vydaný na Slovensko a bol zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny napriek tomu, že v Českej republike bol v I. nápravno-výchovnej skupine, najvyšší súd uvádza, že uvedené mal odsúdený namietat' v konaní o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia, v konaní o návrhu na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je táto námietka irelevantná.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd nemal za preukázané splnenie materiálnych podmienok, a teda že by odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a tiež že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Najvyšší súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.